

forøvrigt at inblade mig paa en Charakteristif af Anders Sandøe Ørsted eller paa det ærede Medlems Charakteristif af ham — kortelig maa erklære, at den ærede Folkethingesmands Charakteristif af Anders Sandøe Ørsted var grundsfjævet.

Der kunde vistnok være flere Ting haade i dette og i andre Foredrag, som jeg kunde have Øhst til at tage fat paa, men denne Kamp er allerede ført paa tredie Dag, og jeg kan tænke mig, at de fleste ærede Medlemmer ønske, at den ikke maa blive drøftet altfor længe endnu. Jeg skal derfor forbigaae, hvad jeg iøvrigt kunde have Øhst til at dvæle ved, og navnlig Alt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel), af hvis Foredrag jeg maa tilstaae, at jeg med min bedste Villie ikke kunde faae det Udbytte, som jeg havde ønsket; ligesom jeg rigtignok heller ikke finder tilstrækkelig Opfordring til at imødegaae de mange Enkeltheder deri, som forekom mig at være temmelig uheldige for ikke at sige besynderlige. Jeg skal derimod fort og godt vende mig til den Erklæring, at jeg for mit Vedkommende ganske vist kunde ønske, at den Tid var kommen eller maatte komme, da man kunde gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, og endnu videre end dette. Jeg troer imidlertid, at Tiden dertil ikke er kommen endnu, og at det vilde være et altfor voldsomt Spring at gjøre her. Saaledes som Forslaget foreligger, kan jeg ikke stemme derfor; men desuagtet stemmer jeg for dets Overgang til 2den Behandling, fordi det forekommer mig, at det for det Første vel kan fortjene at drøftes, og dernæst, at vi — hvis, som jeg haaber, et Udvalg bliver nedsat i Sagen — af dette Udvalgs Haand kunde faae en Betænkning, der kunde føre Sagen et ikke ringe Skridt videre frem. — Af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og af flere ærede Talere er den Ret, som her kræves, kaldet en god og naturlig Ret, og jeg kunde forsaavidt underskrive begge Dese. Imidlertid misforstod den ærede Ordfører, da han igaar svarede paa, hvad der var blevet anført af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te

Valgkreds (Bærtelsen), i en høist besynderlig Grad den nævnte ærede Rigsdagsmand. Han lagde paa en Maade det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds de Ord i Munden, at det skulde være heldigst, at Menigheden fik en Præst, som den ikke syntes om, istedetfor en Præst, som den syntes om. Dette sagde imidlertid det nævnte ærede Medlem ikke, idetmindste ikke i Almindelighed, men han udtalte derimod, hvad der vistnok er fuldkommen i sin Orden, at det ofte kunde være, at en Menighed vilde have mere Gavn af at faae en Præst, som den ikke syntes om, og at naar der f. Ex. var en aandelig død Menighed — og det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds maa tillade mig at mene, at der er Ting, hvorpaa man kan see og kjende, om der er aandelig Døde i en Menighed — vilde en saadan Menighed rimeligviis foretrække en død Præst for en levende, uagtet det naturligviis var bedst, at den fik en levende Præst, der kunde vække den af dens Død. Det var dette, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds meente, og det forekommer mig, at der er god Mening heri, saa god, at det underer mig, at den ærede Ordfører ikke kunde fatte det og ikke kunde gaae ind derpaa. Der til kommer endnu, at jeg mange Gange, paa mange Steder, og f. Ex. i Sommer paa flere Steder i Sylland, har hørt udtale, at man ikke ønskede en Lov som denne, fordi Følgen deraf aabenbart vilde blive den — ja, jeg kommer her atter i Strid med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, men det faaer saa være — at, da den levende kristelige Følelse altid er i Minoritet saa at sige i enhver Menighed, ville de Døde faae den Præst, de ville have, hvorimod de, hos hvem der findes kristeligt Liv, altid vilde komme til at savne den Præst, de ønskede, medens Regjeringen dog nu kan sørge for dem. — Men, som sagt, jeg skal stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, idet jeg haaber, at der ved en nærmere Behandling af det vil kunne fjernes Meget af det, som gjør